

ogsaa Dommere og Dommerfuldmægtige, ned til os. Men der har været en enkelt, meget uheldig Mand iblandt, som har skæmmet hele den øvrige Stand, og det har i Befolkningen været opfattet som en uheldig Ordning, at Dommerfuldmægtigene havde denne private Praksis. Man var vant til, naar man kom paa Dommerkontoret, udelukkende at staa overfor en Embedsmand, [der kun optraadte paa Embeds Vegne, og man følte det urimeligt, urigtigt under de nye Forhold, at man ikke var sikker paa, om det nu var en Embedsmand eller en privat Forretningsmand, man stod overfor. Det har ført til, at man ved enkelte Underretter dernede allerede har inddraget Tilladelsen til at have private Forretninger, og jeg har Bevis for, at Befolkningen netop i de Underretskredse har følt det som en stor Tilfredsstillelse og en stor Betyggelse, at dette Forhold nu var ændret. Nu vidste man, hvad man stod overfor, naar man kom til Dommerfuldmægtigen om en eller anden Sag, nu var Mistanken taget bort, nu var Trygheden i Forholdet oprettet. Og jeg vil haabe, at Lovforslaget maa faa en let Gang gennem dette høje Ting. Jeg er overbevist om, at den Udgift, det vil kræve, vil være vel anvendt til Sikring af Folkets Tillid til Retsvæsenet ved Underretterne i vort Land, og ikke alene i vor Landsdel, men i hele Danmark.

Trier: Folketinget har Gang paa Gang vedtaget, at det ikke skulde tillades Dommerfuldmægtige at drive privat Erhverv. Jeg gaar ud fra, at der ikke i dette Ting fra en eneste Side vil rejse sig Røster, som vil forsvare, at de skulde kunne drive privat Erhverv, og skal derfor helt unnlade at komme ind paa dette Spørgsmaal, idet jeg gaar ud fra, at alle Partier her i Folketinget er enige derom; paa mit Partis Vegne kan jeg i alt Fald tilsige den fuldkomneste Støtte til dette Princip Gennemførelse. Men lige saa enige vi er om Princippet, lige saa trist bliver man, naar man ser paa det Lovforslag, den store Forenkler, den højtærede Justitsminister, har fremsat. Han staar i Spidsen for en Kommission, der skulde forenkler vor Administration paa det ene og det andet Omraade, og han faar her en Opgave, hvor han skulde gennemføre en nødvendig Ændring i vor Retsordning, som for en meget væsentlig Del kunde gennemføres ved en Omordning af Dommerkontorernes Arbejde. Det forekommer mig derfor ganske ejendommeligt, at den

højtærede Justitsminister, som siden 1921 har haft Betænkningen fra den Kommission, der blev nedsat angaaende dette Spørgsmaal, ikke har forsøgt at skaffe Klarhed over, hvordan Sagen skulde gennemføres; thi det Lovforslag, her foreligger, er ikke et Forsøg paa Gennemførelse, det er kun en Løfteparagraf om, at det, inden 10 Aar er gaaet, ved Lov skal fastsættes, hvordan Ordningen skal være. Hvis den højtærede Finansminister, som er bange for hver Øres Udgift, stadig sidder og klemmer den højtærede Justitsminister og siger: Du maa ikke gennemføre en Smule, som koster mere, vil en Lov, som bestemmer, at Dommerfuldmægtige ikke maa have privat Erhverv, ikke blive gennemført. Man kunde med en vis Ret have ventet, at den højtærede Justitsminister, især efter at han har set, hvor fortvivlet Landstingsudvalget i Virkeligheden var det første Aar, det behandlede denne Sag, havde taget fat paa at undersøge, i hvilket Omfang Arbejdet paa Dommerkontorerne kan indskrænkes, i hvilket Omfang det kan simplificeres, og i hvilket Omfang de kan klare sig med mindre Arbejdskraft. Vi mangler i denne Kommissionsbetænkning egentlig ganske Oplysning om, hvor meget Arbejde de nuværende Fuldmægtige har, hvor meget af deres daglige Tjenestetid der gaar med Arbejde for det offentlige, og hvor meget med deres private Erhverv. Hvis denne Sag havde været behandlet af Lønningsraadet, saa var der nok, som det kan gaa i Lønningsraadet, taget lidt hensynsløst og groft paa den, men den var blevet behandlet til Bunds, vi havde i alt Fald her i Rigsdagen faaet et Materiale, med hvilket vi kunde arbejde og se at finde, ad hvilken Vej vi skulde løse dette vanskelige Spørgsmaal. Nu har vi det slet ikke. Sagførerne i den Kommission, der har behandlet Spørgsmaalet, har stillet en Del Forslag til Simplificering af Arbejdet paa Dommerkontorerne. Jeg ved ikke, om den højtærede Justitsminister — jeg vilde meget gerne have det at vide — har taget Stilling til nogle af disse Forslag, jeg skal nævne et enkelt, Spørgsmaalet om Tinglæsningsafgifternes Udredelse gennem Stempelafgift, som ganske givet vilde spare en Mængde Arbejde. Nu ved jeg godt, at hvis den højtærede Justitsminister vilde stille saadanne Forslag, vilde han fra det maaske mest stive Embedsvæsen, vi har — jeg tænker paa Skattevæsenet —, nok møde en Protest mod denne Ændring, og i saa